Za tohoto právního stavu nebylo závady, aby jmenovaný funkcionář vyslovil, že zmenšení se nestane, když obec převezme určitý závazek.

Nejvyšší správní soud neseznal také podstatnou vadu řízení ve skutečnosti, že naříkaná rozhodnutí neuvedla podrobně skutkové podklady, které daly podnět k zmenšení počtu tříd, a že spokojila se pouhým uvedením zákonných předpisů bez bližšího právního provedení při každém případu. Třebaže dlužno doznati, že by věci bylo lépe posloužено, kdyby odůvodnění naříkaných rozhodnutí bylo důkladnější, vychází přece z rekursů a ze stížností, že stěžující si strany dobře věděly, jaké skutkové podstaty byly základem naříkaných rozhodnutí a že v hájení svých zájmů nebyly nijak obmezeny.

Stížnosti jsou tedy bezdůvodny, pročež byly zamítnuty.

Č. 806.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Morava): Proti mezitímním opatřením připravujícím vydání platebního rozkazu na dávku není samostatného prostředku opravného. Ten lze podati teprve proti platebnímu rozkazu.

(Nález ze dne 11. dubna 1921 č. 11410.)

Prejudikatura: nál. č. 320.

Věc: M.-O. k. t. proti zemskému výboru moravskému v Brně o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnosti zamítají se jako bezdůvodné.

Důvody: — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

O stížnostech proti tomu vznesených uvážil nejvyšší správní soud takto:

Povinnost k placení dávky z přírůstku hodnoty nastává dle §u 21 zákona z 26. prosince 1914 č. 18 z. z. pro Moravu z r. 1915 teprve doručením platebního rozkazu, jenž musí dle §u 21 obsahovati nejen výpočet dávky, nýbrž i základy vyměřovací, a z něhož jest dle §u 20 stížnost výslovně připuštěna.

Dle toho jeví celé řízení o uvedené dávce bezprostřední účinek pro strany teprve v platebním rozkaze, s druhé strany však mají strany ve stížnosti do platebního rozkazu připuštěné prostředek, kterým lze jim odporovati výsledkům celého řízení ve všech směrech, vytčených obsahem platebního rozkazu, tedy zejména i pokud jde o podklady vyměření.

Z toho následuje, že do opatření učiněných v ukládacím řízení před vydáním platebního rozkazu stížnost ihned se nepřipouští, poněvadž opatření taková o sobě vlivu nemají, nýbrž že stížnost jest zachována až do platebního rozkazu, při kterém se teprve projeví účinek opatření dříve vydaných. Jsou tedy ovšem zásadně i tato opatření podrobena stížnosti, jenže toto stížnostní právo nelze vykonati samostatně, nýbrž jen u spojení se stížností do konečného výsledku ukládacího řízení, projevujícího se v platebním rozkaze.

Stěžovatelka sama výslovně uznává, že vyzvání, aby podáno bylo prohlášení k dávce z přírůstku hodnoty, jest toliko jednáním připravujícím vydání platebního rozkazu, že tedy má povahu pouhého mezitímního opatření.

Proto nelze ve smyslu hořejších vývodů shledati v naříkaném rozhodnutí, jímž byly rekursy proti vyzvání, aby bylo podáno prohlášení k uvedené dávce, zamítnuty s výslovným odůvodněním, že stížnost jest dle §u 20 uvedeného zákona přípustna jedině do platebního rozkazu, ani nezákonnosti, ani vadnosti řízení.

Nemá-li však ten, kdo má učiniti prohlášení k dávce z přírůstku hodnoty, z formálních důvodů zvláštního opravného prostředku do vyzvání, aby dávku přihlásil, nelze zabývati se vývody stížnosti uplatňujícími, že v tomto případě nejde ani o pozemky nebo reality ani o převod podléhající uvedené dávce.

Slušelo proto z uvedených důvodů stížnosti zamítnouti jako bezdůvodné.

Č. 807.

Živnostenská policie: * Živnostensko-policejní předpisy dle § 54 živn. řádu, upravující celé kategorie živností, musí býti vyhlášeny ve smyslu § 110 min. nař. ze dne 17. března 1855 č. 52 ř. z. a působí tedy v obcích mimo sídlo živnostenského úřadu teprve, když byly v těchto obcích vyhlášeny.

(Nález ze dne 11. dubna 1921 č. 12.114.)

Věc: Rudolf B. a spol. proti zemské správě politické v Brně stran uložení pokuty pro prodej lihovin v zakázanou dobu.

Výroč: Naříkaná rozhodnutí se zrušují pro nezákonnost.

Důvody: Okresní politická správa v Jihlavě vydala podle § 54, odst. 2 živn. řádu vyhlášku tohoto znění: »Vyhláška o úpravě hodiny uzavírací pro kořalny a omezení výčepu a prodeje pálených lihovin. — Na základě § 54, odst. 2 živn. řádu stanoví se hodina k zavírání kořalen v obvodu politického okresu jihlavského takto: 1. v sobotu o 12. hod. polední, 2. v jiných dnech všedních o 4. hod. odpolední, 3. v neděli a ve svátky musejí kořalny býti celý den uzavřeny. Dopoledne nesmějí býti kořalny před půl 8. hod. otevřeny. Výčepy nesmějí po dobu, po kterou kořalny jsou uzavřeny, žádné pálené lihoviny prodávati. — Přestupky této vyhlášky budou dle § 131 živn. řádu trestány pokutou až do 1000 K, případně vězením až do 3 měsíců, konečně i odnětím živnostenského oprávnění.« Vyhláška tato uveřejněna v Úředním listu okresní politické správy z 1. července 1919 č. 5.

V Brtnici byla vyhlášena podle zprávy četnické stanice ze 7. srpna 1920 obecním úřadem kolem 20. dubna 1920.

Na základě udání četnictva z 9. března 1920, že stěžovatelé čepují ve svých hostincích kořalku až do policejní hodiny a taktéž v neděli po celý den, okresní politická správa zavedla proti nim trestní řízení pro přestupek svrchu uvedené vyhlášky, spáchaný prodejem lihových nápojů